

SLABOST

BEREME JAKO NEVÝHODU

Maria - matka Boží - chválí mocného Boha, že shlédl na její nepatrnost a učinil jí veliké věci. Podobně se apoštol Pavel chlubil svou slabostí, aby na něm spočinula Boží moc (srov. 2 Kor 12,9).

My se ale většinou svou slabostí nechlubíme a nepatrnost bereme ve společenské soutěži spíše jako nevýhodu. P. Marie-Eugène napsal: „Často vidíme jako překážku našeho duchovního růstu právě to, co je před Bohem naší největší devizou.“

Z pohledu víry je totiž ohraničenost a slabost pro člověka velikým dobrem, poněvadž ho vyvádí z falešné soběstačnosti. A co víc, přitahuje Boží milosrdenství a Boží moc. Proto nás asi Boží nepřítel ponouká k tomu, abychom se snažili zařídit se tak, abychom nepotřebovali milosrdenství Boží ani lidské, abychom nebyli schopni pokorně svou chudobu a potřebnost přijmout.

Maria nás učí vnímat svou nepatrnost.

BOŽÍ VŮLE

*NEMŮŽE BÝT
NIC JINÉHO
NEŽ LÁSKA A DOBRO*

Kdybychom si z biblické řečtiny přeložili Mariino „staň se“, znělo by doslovně: „Kéž se mi stane podle tvého slova!“ Nikoli tedy rezignace a strach, „co zase Pán Bůh vymyslí“... Boží vůle nemusí být vždy to nejlehčí, ale ani z principu to nejtěžší, jak si někdy představujeme. A v nejhlubší podstatě nemůže být Boží vůle nic jiného než láska a dobro, protože Bůh sám je Láska a Dobro nejvyšší.

Nevím proč, ale ještě jsem neviděl, že by si novomanželé dali na svatební oznámení nápis „Bud' vůle tvá...“. Zato na smutečních oznámeních se objevuje „Bud' vůle tvá“ často. Skoro by se vnucovala myšlenka, že Boží vůlí je většinou smrt člověka. Naštěstí jde většinou spíše o vyjádření naší odevzdanosti ve zkoušce než rezignace.